

IDENTIFICACIÓ DEL COMPLEMENT INDIRECTE

DEFINICIÓ: Complement verbal que indica qui és el destinatari o qui rep la conseqüència del verb. Compleix aquestes característiques:

1. Sol aparèixer quan ja hi ha un complement directe.
2. Es refereix a una persona.
3. Sempre comença per la preposició *a*.

Na Maria conta rondalles a la seva neta.

Tenim un CD (*rondalles* → *Na Maria en conta*) i un CI (*a la seva neta*) perquè aquest sintagma comença amb la preposició *a* i es refereix a una persona.

SUBSTITUCIÓ DEL COMPLEMENT INDIRECTE

El complement indirecte només diferencia el nombre (singular o plural).

1. SINGULAR: LI (no s'apostrofa **mai**)

En Pau escriu una carta a en Jaume. → *En Pau li escriu una carta.*

Pau, escriu una carta a na Maria. → *Pau, escriu-li una carta.*

2. PLURAL: ELS (-LOS, 'LS) **IMPORTATÍSSIM** : La forma *lis* no existeix.

El pronom *ELS* corresponent al CI de plural, pot adoptar diverses formes depenent de la posició respecte del verb.

ELS: davant el verb.

En Pau escriu una carta a les seves amigues. → *En Pau els escriu una carta.*

-LOS: darrere el verb (imperatiu, infinitiu o gerundi) acabat en consonant o diftong.*

En Pau està escrivint una carta als seus amics. → *En Pau està escrivint-los una carta.*

En Pau vol enviar una carta als seus amics. → *En Pau vol enviar-los una carta.*

Pau, escriu una carta als teus amics. → *Pau, escriu-los una carta.*

'LS: darrere el verb (imperatiu) acabat en vocal.*

Pau, dona la carta a les seves amigues. → *Pau, dona'ls la carta.*

*RECORDAU

Imperatiu: el pronom sempre darrere verb:

Bernat, serveix el dinar als convidats. →

Bernat, serveix-los el dinar.

En Bernat està servint el dinar als convidats. →

En Bernat els està servint el dinar.

En Bernat està servint-los el dinar.

Infinitiu i gerundi: el pronom pot anar davant el verb o darrere indistintament.

En Bernat no vol servir el dinar als convidats. →

En Bernat no els vol servir el dinar als convidats.

En Bernat no vol servir-los el dinar.